

Wittenberský kostel bude čelit německému Nejvyššímu soudu kvůli „židovské prasnici“

8 června, 2022 5 min read Slovanka

Budou se nyní v Německu ničit velmi staré historické památky, které dosud přežily všechny války jen ve jménu politické korektnosti? To se již brzy dozvíme, neboť rozsudek v kauze „židovské prasnice“ zobrazené na wittenberském kostele by mohl být precedencem i pro další starobylé kostely v Německu, kde je stejný výjev zobrazen. Zajímavé je, že dosud tyto historické artefakty nikomu nevadily.

Německé kulturní dědictví bude čelit Spolkovému nejvyššímu soudu poté, co židovská komunita v Bonnu uvedla, že se cítí „napadena židovskou prasnicí“ na wittenberském kostele.

Zmíněná malá plastika byla ve středověku tradičně součástí vnější výzdoby kostelů, ale židovská obec požadovala **odstranění sochy**.

Na fasádě kostela je Judensau – neboli židovské prase – z roku 1305. Zobrazuje rabína, který se dívá pod ocas prasnice na její konečník, a další Židy, kteří pijí z jejích struků. Nápis zní „Rabini Shem hamphoras“, který odkazuje na „shem ha-meforasch“ [tajné jméno Boha, údajně *Shemhamphorasch*]. Socha je jedním z posledních zbývajících veřejných zobrazení tohoto výjevu v Německu.

V roce 1988, u příležitosti 50. výročí Křišťálové noci, se o reliéfu rozhořela debata, která vyústila v přidání sochy uznávající, že během holocaustu bylo „ve znamení kříže“ zavražděno šest milionů Židů.

Ve svém textu *Vom Schem Hamphoras* (1543) Luther komentoval sochu Judensau ve Wittenbergu, odrážel antisemitismus obrazu a umístil Talmud do útroby prasnice:

„Tady na našem kostele ve Wittenbergu je prasnice vytesána do kamene. Pod ní leží mladá prasata a Židé. Za prasnicí se sklání rabín, zvedá pravou nohu, drží ocas vysoko a intenzivně se dívá pod ocas a do jejího Talmudu, jako by četl něco mimořádného, což je jistě místo, kde dostávají své Shemhamphoras.“

text Martina
Luthera

Nejvyšší soud musí nyní rozhodnout, zda „pomlouvačná socha“ představuje trestný čin.

Žalobcem je Michael Dietrich Düllmann, člen židovské komunity v Bonnu. Je to starší Němec, který konvertoval k judaismu v roce 1970. Už má za sebou dva případy, ale v 78 letech neustupuje.

Düllmann chce odstranit reliéf z fasády hlavního reformačního kostela a přemístit jej do muzea Lutherova domu ve Wittenbergu spolu s historicko-kritickou klasifikací. Koneckonců, to je místo, kde Martin Luther napsal své protižidovské spisy, tvrdil Düllmann.

Wittenberská „židovská prasnice“ je již nějakou dobu kontroverzní. Z tohoto důvodu je od roku 1988 rozšířena na „Pamětní místo“ a pamětní deska zapuštěná do země odkazuje na oběti národního socialismu. Kromě toho je zde vysvětlující panel na reliéfu, stejně jako cedr z Izraele jako „znamení smíření“.

Ale to konvertitovi nestačí. Žalobce Düllmann stále cituje nové stížnosti a byl také schopen získat další spojence v boji proti nemilovanému obrazovému dílu, jako je Friedrich Kramer, biskup středního Německa, Klaus Holz, generální tajemník Protestantské akademie, Felix Klein, komisař pro antisemitismus spolkové vlády.

Josef Schuster, předseda Ústřední rady Židů v Německu, se však k výzvě k odstranění sochy nechce připojit.

Düllmannovi tato překážka nevadí. Řekl, že nakonec chce jít až k Evropskému soudu pro lidská práva.

Boj se brzy stane zajímavým, protože městský kostel Wittenberg je zapsán na seznamu světového dědictví a je památkově chráněnou budovou. Zda význam historické památky převáží citlivost bonnské náboženské komunity, se teprve uvidí. Přinejmenším žádný takový zápal nebyl zaznamenán při odstraňování nedávných insignií souvisejících s nacisty v plném zobrazení v Německu ve vztahu k válce na Ukrajině.

V roce 2020 krajský soud rozhodl, že se uměleckého díla nelze dotknout. Soud v Naumburgu argumentoval, že socha byla součástí starobylé budovy, která je také zapsána na seznamu světového dědictví UNESCO, a proto nemohla být narušena.

Wittenberský kostel byl prvním kostelem, který kdy konal mši v němčině namísto latiny. Martin Luther, bývalý katolický mnich zodpovědný za protestantskou reformaci, žil ve Wittenbergu a kázal v kostele.

Většina luteránských církví v Německu má podobné reliéfy. [Odhaduje se, že na 30 kostelech](#) prasnice zůstává, včetně katedrály v Kolíně nad Rýnem, stejně jako v Eberswalde a Magdeburgu.

Podle konvertity je wittenberský reliéf „strašlivou falzifikací judaismu a pomluvou a urážkou židovského národa, která má strašlivý účinek.“

Nepřipadá vám poněkud zvláštní, že k těmto snahám dochází v době, kdy začíná většina evropských politiků i médií – včetně Německa – již zcela otevřeně podporovat a někdy dokonce i oslavovat neonacismus?